CORPOLOGIA

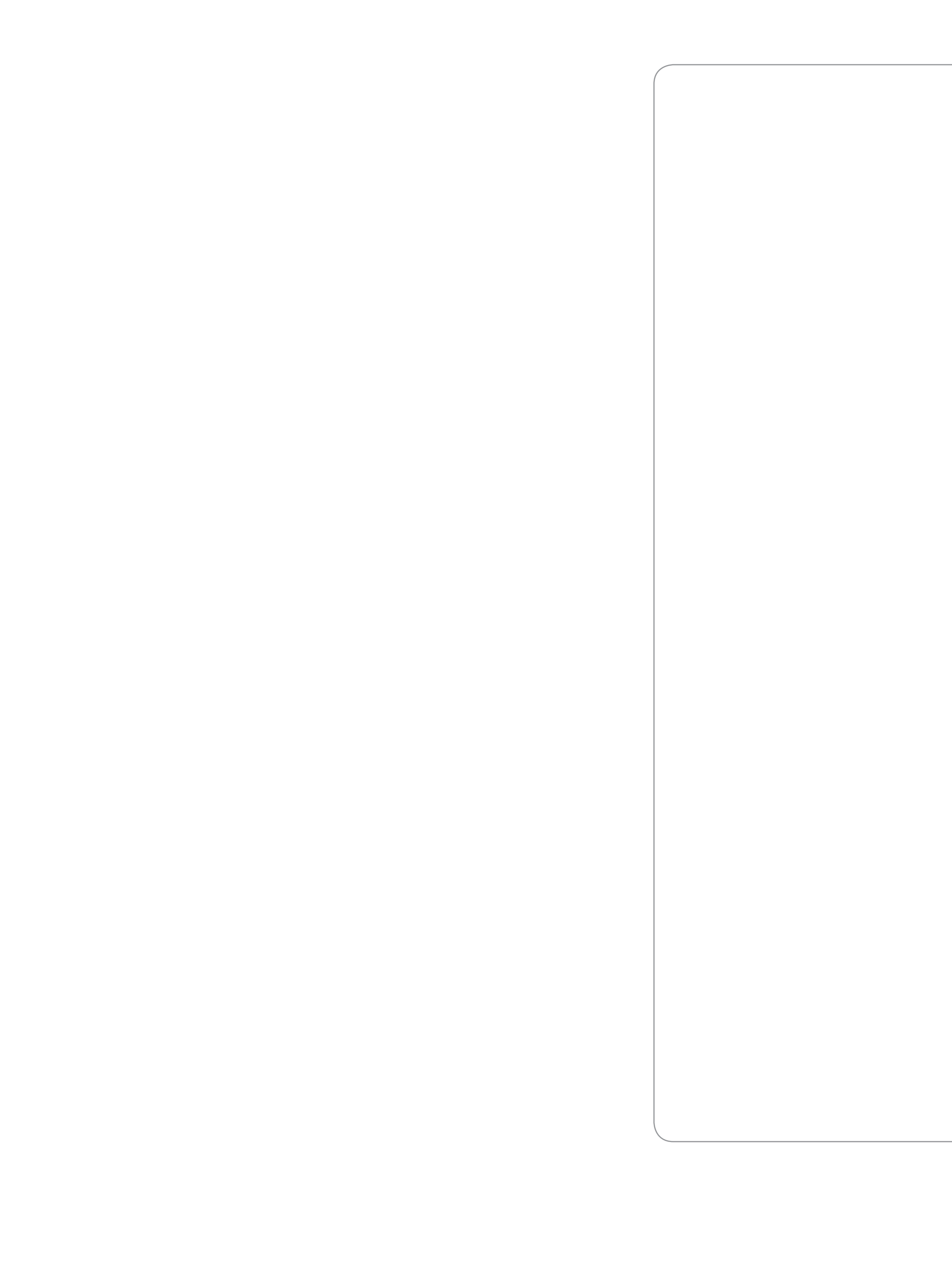
NUMERO 20
OCTUBRE 2015

Foto Portada: Carlus Camps
Foto Contraportada: Joan Casellas
Fotògrafa: Denys Blacker i Montsita Rierola.
Coordinació: Denys Blacker
Maquetació: Paloma Orts i Denys Blacker
Traduccions: Natàlia Espinet
Correccions: Natàlia Espinet

Dipòsit Legal: Gl.1553-2012
ISSN 2014-8178

20
CORPOLOGIA

CORPOLOGIA és una trobada independent i lliure de persones interessades en explorar temes de presència i acció i per a poder presentar les seves obres en directe. El format de les obres és lliure i d'una màxima durada de 5 minuts cadascuna.
El grup estarà obert a propostes d'altres creador@s de totes les disciplines. Normalment treballem sense muntatge tècnic ni escenogràfic i cada persona porta tot el que necessiti. Després de cada trobada qualsevol persona que hagi estat present, pot contribuir a la revista CORPOLOGIA amb textos i/o imatges de les seves opinions, idees i reaccions.
informació i propostes: info@gresolart.com

CORPOLOGIA 20 es va celebrar el 31de juliol de 2015 al Bar - Centre Cívic La Fàbrica, Celrà. A la 20ª trobada hi han participat 15 artistes i un públic nombrós. Corpologia segueix creixent. Hem creat un espai únic d'intercanvi i de mútua comprensió on qualsevol persona pot presentar obres, pensaments, idees, inquietuds, opinions, en definitiva, qualsevol forma d'expressió que parteixi de la presència i de l'acció. Junt@s celebrem la nostra llibertat, igualtat i fraternitat. Els temps són fràgils i entre desastres i crisis estem creant una nova manera de fer per a poder afrontar la incertesa econòmica i social que vivim. És important per nosaltres mantenir la independència de la trobada i la revista i l'aconseguim a base de la construcció de relacions i sinergies basades en els valors humans, l'altruisme i la creativitat.
Junt@s estem construint una riquesa comuna que no té preu.

CORPOLOGIA es un encuentro independiente y libre de personas interesadas en explorar los temas de presencia y acción y para poder presentar sus obras en directo. El formato de las obras es libre y de una máxima duración de 5 minutos cada una.
El grupo estará abierto a propuestas otros creador@s de todas las disciplinas. El espacio es sencillo con un escenario de cajas de madera y mínima iluminación. Trabajamos sin montaje técnico ni escenográfico y cada persona tendrá que traer todo lo que necesite. Después de cada encuentro cualquier persona que haya estado presente, puede contribuir a la revista CORPOLOGIA con textos y/o imágenes de sus opiniones, ideas y reacciones.
información y propuestas: info@gresolart.com

CORPOLOGIA 20 se celebró el 31 de julio de 2015 al Bar - Centre Cívic La Fàbrica, Celrà. En el 20º encuentro han participado 15 artistas y un público numeroso. Corpologia sigue creciendo. Hemos creado un espacio único de intercambio y de mutua comprensión donde cualquier persona puede presentar obras, pensamientos, ideas, inquietudes, opiniones, en definitiva, cualquier forma de expresión que parta de la presencia y de la acción. Junt@s celebramos nuestra libertad, igualdad y fraternidad. Los tiempos son frágiles y entre desastres y crisis estamos creando una nueva manera de hacer para poder afrontar la incertidumbre económica y social que vivimos. Es importante para nosotros mantener la independencia del encuentro y la revista y lo conseguimos a base de la construcción de relaciones y sinergias basadas en los valores humanos, el altruismo y la creatividad.
Junt@s estamos construyendo una riqueza común que no tiene precio.

CORPOLOGIA

CLARA GARÍ - ACCIÓ SENSE TÍTOL
MONTSE SERÓ - BLANC
JORDI LAFON - ENCENALLS
ROSA CULLEL - JUGUEM
CARLES HAC MOR - FRACASSART
ESTER XARGAY - CARGOL TREU BANYA
ADELAIDE MARESCA - LA OBSERVACIÓN
JOAN CASELLAS - TU
MIREIA ZANTOP - EVENTUALL
JULIETTE MURPHY - NAVEGANDO
SABINA VILAGUT - ENTRANYES
DENYS BLACKER - BROM
MARINA BARSY JANER - ON EL LÍMIT ÉS COYUNTURAL
CARLUS CAMPS - MAR ENDINS
NATÀLIA ESPINET - ENTRE ENTRE PAS I PAS EN TRAMAT ENTRE TEMPS CUIX PA EN TRAMA LIADA

CLARA GARI

ACCIÓ SENSE TÍTOL

ACCIÓN SIN TÍTULO

Dedico la meva acció a Kubra Khademi, residenta en aquest moment a Nau Côclea, com a signe d'admiració i respecte pel seu treball en defensa de les dones i dels nens al món sencer.

Dedico mi acción a Kubra Khademi, residente en este momento en Nau Côclea, como signo de admiración y respeto por su trabajo en defensa de las mujeres y de los niños en el mundo entero.

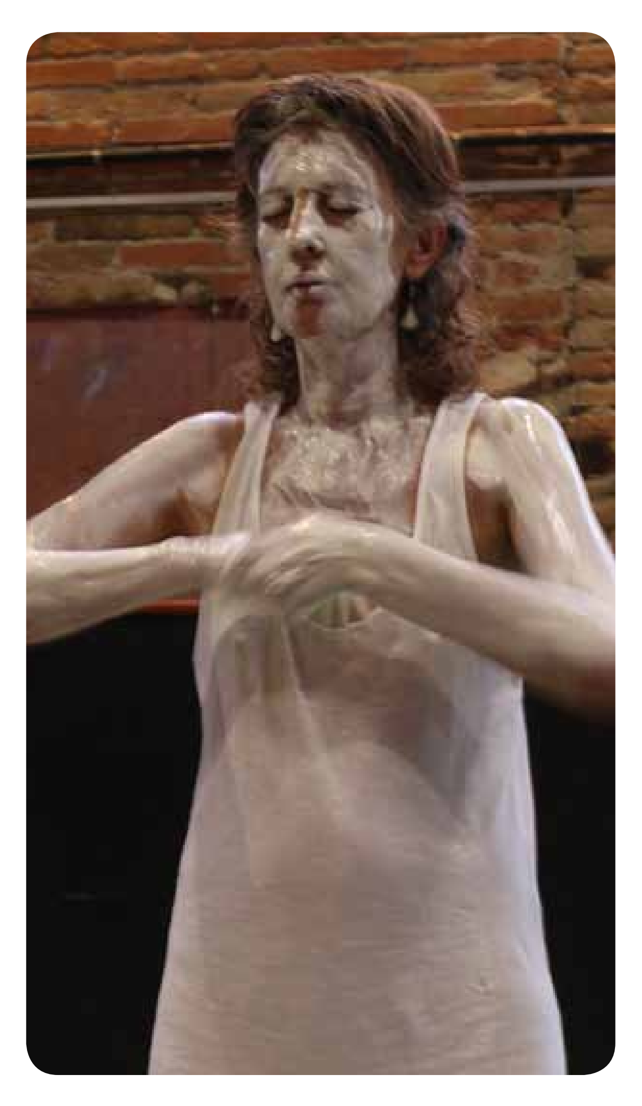

MONTSE SERÓ
BLANC
BLANCO

M'intriga
m'inquieta
m'absorbeix
em captiva
quedar-me en blanc
on sóc, on vaig, que faig?
res, tot és blanc.

Me intriga
me inquieta
me absorbe
me cautiva
quedarme en blanco
donde estoy, donde voy, que hago?
nada, todo es blanco.

JORDI LAFON

ENCENALLS

VIRUTAS

Una acció quotidiana portada a l'extrem, com és fer punta a un llapis fins al final, desvirtua la relació amb l'objecte creant una tensió en l'esforç mecànic fent aflorar tots els seus encenalls.

Una acción cotidiana llevada al extremo, como es hacer punta a un lápiz hasta el final, desvirtúa la relación con el objeto creando una tensión en el esfuerzo mecánico haciendo aflorar todas sus virutas.

ROSA CULLEL

JUGUEM

JUGUEMOS

- Corda -

Juguem de petits i de grans.
Juguem sols o acompanyats.

Juguem amb les paraules...

Recorda ...corda.

Corda i descorda.
Corda i descorda.
Lligues?
Lligues paraules.

Tens corda?
Tens corda?
Tens cordes vocals.

La corda és meva.

Et dono corda.

Estira...
...arronsa.

Tens corda per estona.

Saltes d'aquí a allà.
Assaltes...

Tots som corders.

Juguem!!

- Cuerda -

Jugamos de pequeños y grandes.
Jugamos solos o acompañados.

Jugamos con las palabras ...

Recuerda ... cuerda.

Cuerda y desabrocha.
Cuerda y desabrocha.
Ligas?
Ligas palabras.

Tienes cuerda?
Tienes cuerda?
Tienes cuerdas vocales.

La cuerda es mía.

Te doy cuerda.

Estira ...
... afloja.

Tienes cuerda para rato.

Saltas de aquí a allá
Asalto ...

Todos somos sogueros.

Juguemos !!

CARLES HAC MOR

FRACASSART

L'acció "Fracassart" ve a ser la sinopsi del relat de com una aparença d'al·legoria del no-sentit és sentida i materialitzada per la pràctica de la no-interpretació i apunta, sense arribar-hi, al rovell de l'ou del Fracassart, a l'enlloc on la utopia i la ucronia es manifesten amb pancartes en contra de tota mena de coherència i més que res contra la lògica, la d'anar per casa i la d'empolainar-se. I és que, igual que les paradoxes paraparèmiques, el Fracassart fa cap allà on tot s'hi val perquè sí i perquè no, la qual cosa escandalitza els benpensants.

ESTER XARGAY
CARGOL TREU BANYA
CARACOL SACA EL CUERNO

L UN VALS A DESTEMPS

Une valse à mille temps
Offre seule aux amants
Trois cent trente-trois fois l´temps
De bâtir un roman.
Jaques Brel

Europa obre la dansa
la Troika obliga a ballar
quan l'economia dansa
s'ha de pagar per valsar
els mercats que pauten el deute
que els cal rentabilitzar
els mercats que pauten el deute
si valsen és per cobrar

(Refrany:)

Cal un vals a destemps
que ens retorni el temps
que ens retorni el temps
de repensar el futur
sense pensar en l'atur
ni en l'endeutament

Un vals a contratemps
vol dir que som a temps
vol dir que som a temps
de no guanyar-se el temps
deixant de pagar el temps
hom recupera el temps

És un vals d'altres temps
malmès pel creixement
malmès pel creixement
pensant que el benestar
ens donaria temps
de ballar a contratemps

Ballar per perdre el temps
lliurement a l'ensems
lliurement a l'ensems
per trepitjar mercats
lliures de dignitat
de dignitat exempts

Qui compra tot els temps
mercats lladres de temps
mercats lladres de temps
lladres en temps real
gran ball del capital
que privatitza el temps

Per l'alliberament
pas d'un vals a destemps
pas d'un vals a destemps
es torna incompetent
i no gens complaent
declarant-se insolvent.

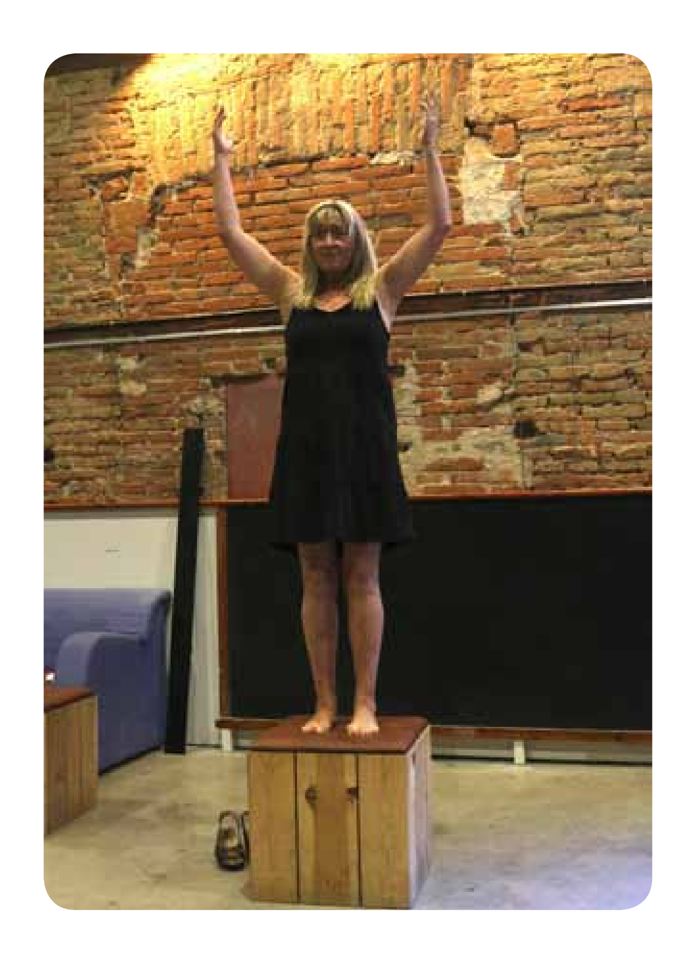
La desobediència dansa
el sistema fa valsar
quan la rebel·lia dansa
la borsa fa tremolar
els mercats que pauten el deute
que el poble no vol pagar
els mercats que pauten el deute
filipiques cobraran

(Refrany)

I en el destemps de la dansa
la utopia fa valsar
i en el destemps de la dansa
pauta la comunitat
i al mercat no es parla de deute
tot hi és de proximitat
i al mercat no es parla de deute.

Voleu dir que ho he somniat?

(Refrany)

ADELAIDE MARESCA

ST

LA OBSERVACIÓN

"No són els ulls els que veuen, sinó el que nosaltres veiem a través d'ells".
Plató

Es trenquen les fronteres entre l'observador i l'observat. L'acte de mirar, a través d'una lupa, és el protagonista absolut de l'acció.
L'espectador i l'artista sempre tenen un vincle a través de l'obra d'art (objecte / idea). En l'època moderna, aquesta parella es constitueix d'una manera nova a partir d'una separació radical: hi ha l'espectador i l'obra, i hi ha l'artista i l'obra.
Però en aquest cas específic l'acció es construeix a través de tres elements junts: l'artista, l'espectador i l'objecte / idea.
El paper de l'artista s'intercanvia amb el rol de l'espectador. L'artista, es posa d'en peu, observa amb una lupa a l'ésser " humà espectador ", es converteix ell mateix en espectador, abandona el seu paper, i gaudeix de l'observació. En el moment en què l'artista s'asseu a la cadira de l'espectador i comença a aplaudir, l'intercanvi de rols ha passat.
L'espectador, en aquest cas Carles Hac Mor, es transforma en l'únic artista, quedant-se d'en peu davant el públic.
Històricament, l'espectador tenia un paper fonamentalment passiu i es dedicava a mirar en la distància les peces artístiques que s'exposaven davant els seus ulls, rebia informació de forma unidireccional. Però en l'últim segle, el paper dels espectadors s'ha modificat, es permet que el mateix espectador s'involucri i participi físicament en el desenvolupament de la peça.

"No son los ojos los que ven, sino lo que nosotros vemos a través de ellos"
Platón

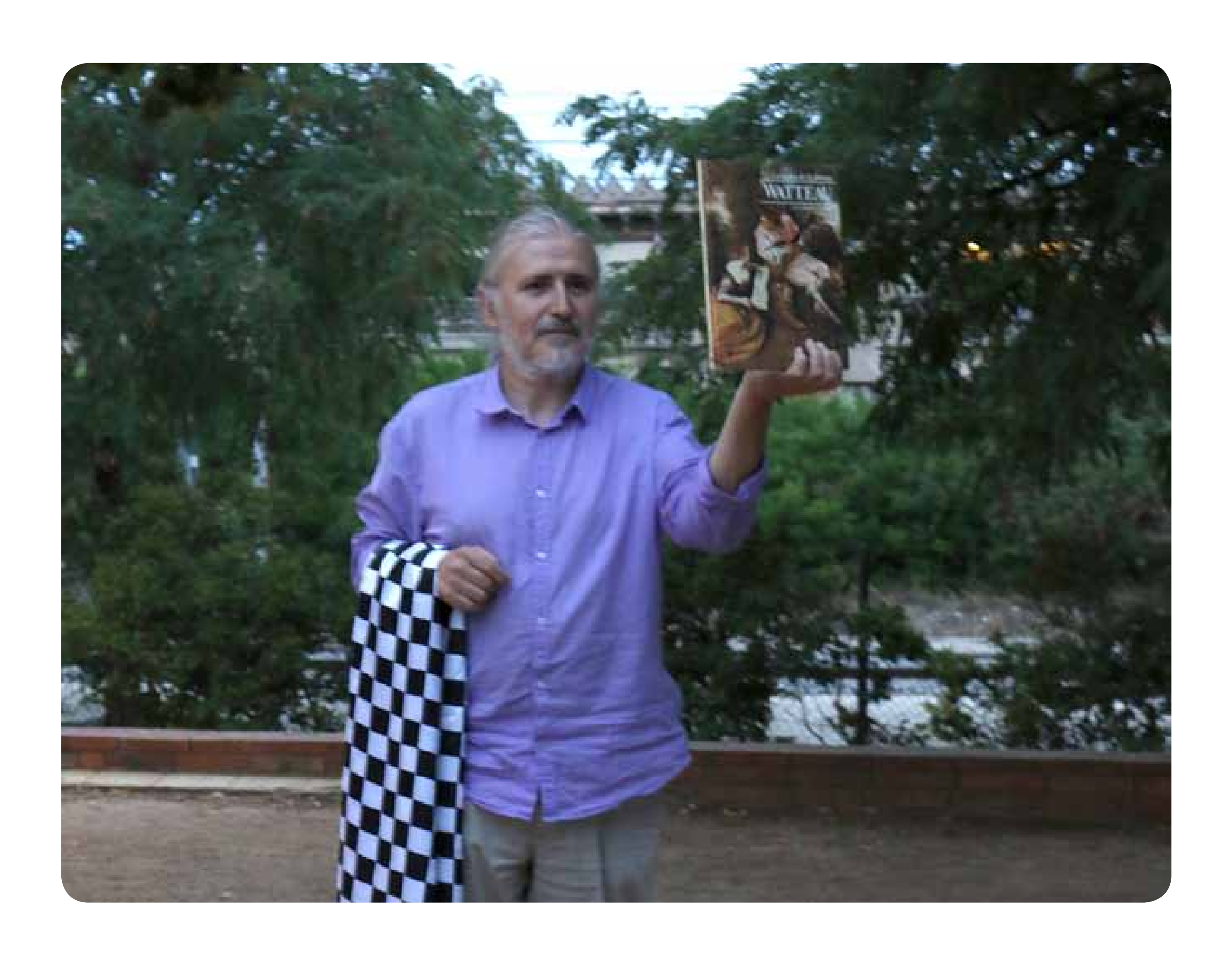
Se rompen las fronteras entre el observador y el observado. El acto de mirar, a través de una lupa, es el protagonista absoluto de la acción.
El espectador y el artista siempre tienen un vínculo a través de la obra de arte (objeto/idea). En la época moderna, esta pareja se constituye de un modo nuevo a partir de una separación radical: está el espectador y la obra, y está el artista y la obra.
Pero en este caso específico la acción se construye a través de tres elementos juntos: el artista, el espectador y el objeto/ idea.
El rol del artista se intercambia con el rol del espectador. El artista, se pone de pié, observa con una lupa al ser "humano espectador", se convierte él mismo en espectador, abandona su rol, y disfruta de la observación. En el momento en el que el artista se sienta en la silla del espectador y empieza a aplaudir, el intercambio de roles ha ocurrido.
El espectador, en este caso Carles Hac Mor, se trasforma en el único artista, quedándose de pié delante del público.
Históricamente, el espectador tenía un rol fundamentalmente pasivo y se dedicaba a mirar en la distancia las piezas artísticas que se exponían delante de sus ojos, recibía información de forma unidireccional. Pero en el último siglo, el papel de los espectadores se ha modificado, se permite que el propio espectador se involucre y participe físicamente en el desarrollo de la pieza.

JOAN CASELLAS
TU
TÚ

Tu és la aproximació més intima al món, tu i jo s'entén (fins hi tot tu sense jo). Antoine Watteau es l'expressió suprema d'aquesta idea d'intimitat en la pintura; portal de l'art modern que Duchamp travessara veloç i lent a l'hora, no de bades Dalí pinta Duchamp a l'Apoteosi del dolar de la faç de Lluís XIV i amb el tocador de llaüt (de Watteau) al cap.
AIXI sota l'arbre crepuscular amb Watteau a la mà i el cor vestit d'arlequí duchampià passejo en el temps, dos minuts d'anada (fins a 120 que conto) I dos minuts de tornada. Tot, aproximadament.

Tú es la aproximación más íntima all mundo, tú y yo se entiende (incluso tú sin yo). Antoine Watteau es la expresión suprema de esta idea de intimidad en la pintura; portal del arte moderno que Duchamp atravesara veloz y lento a la vez, no en vano Dalí pinta Duchamp en la Apoteosis del dólar de la faz de Luis XIV y con el tocador de laúd (de Watteau) en la cabeza.
ASI bajo el árbol crepuscular con Watteau en la mano y el corazón vestido de arlequín duchampiano paseo en el tiempo, dos minutos de ida (hasta 120 que cuento) Y dos minutos de vuelta. Todo, aproximadamente.

MIREIA ZANTOP

EVENTUALL

"L'event: traços al vent eventual del ventall"

"Trazos al aire de lo eventual"

Preparacció:
un llibre-poema a l'aire lliure.
Inspiracció:
inspiro i escric, sense fer correccions.
Ventilacció:
el vent del ventall de possibilitats selecciona el que ha de ser sentit:
Acció eventual.

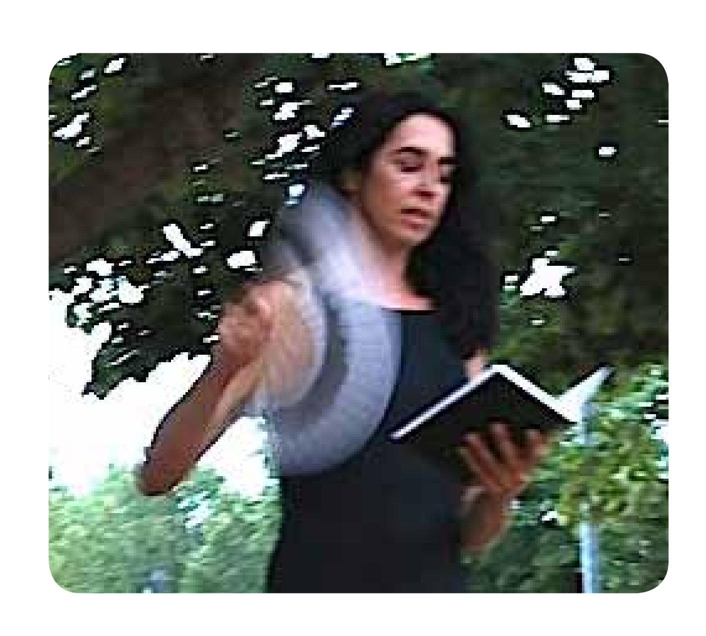
Nota visual: llibre i ventall, essències congruents.
Nota musical: sis pàgines d'ai -res muts.
Nota de peu:

Preparacción:
un libro-poema al aire libre.
Inspiracción:
inspiro y escribo, sin hacer correcciones.
Ventilacción:
el viento del abanico de posibilidades selecciona lo que ha de ser oído:
Acción eventual.

Nota visual: libro y abanico, esencias congruentes.
Nota musical: si, seis páginas de ay -re mudo.
Nota de pie:

(ai-)
RES
SO
TO
TOT
O
RES
SO
TO
TOT
O
RES
....
RESSÒ

(h)ay
NADA
SON
TON
TODO
O
NADA
SON
TON
TODO
O
NADA
...
RESUENA

JULIETTE MURPHY

NAVEGANT

NAVEGANDO

Els creuers pel Mediterrani són una especialitat de JoMag Creuers. Mentre viatges des d'encantadors ports i boniques platges a través de magnífiques illes, descobriràs com els nostres orígens mediterranis ens doten d'una experiència única, permetent descobrir les gemmes secretes de la Mediterrània i les seves illes.
Navega al Costa Papelosa, probablement és el vaixell més glamurós de la flota, en un espai de gran bellesa, d'atmosferes suggerents i plenes d'encant, amb nous i emocionants itineraris.

Los cruceros por el Mediterráneo son una especialidad de JoMag Cruceros. Mientras viajas desde encantadores puertos y bonitas playas a través de magníficas islas, descubrirás cómo nuestros orígenes mediterráneos nos dotan de una experiencia única, permitiéndonos descubrirte las gemas secretas del Mediterráneo y sus islas.
Navega en el Costa Papelosa, probablemente es el barco más glamuroso de la flota, en un espacio de gran belleza, de atmósferas sugerentes y llenas de encanto, con nuevos y emocionantes itinerarios.

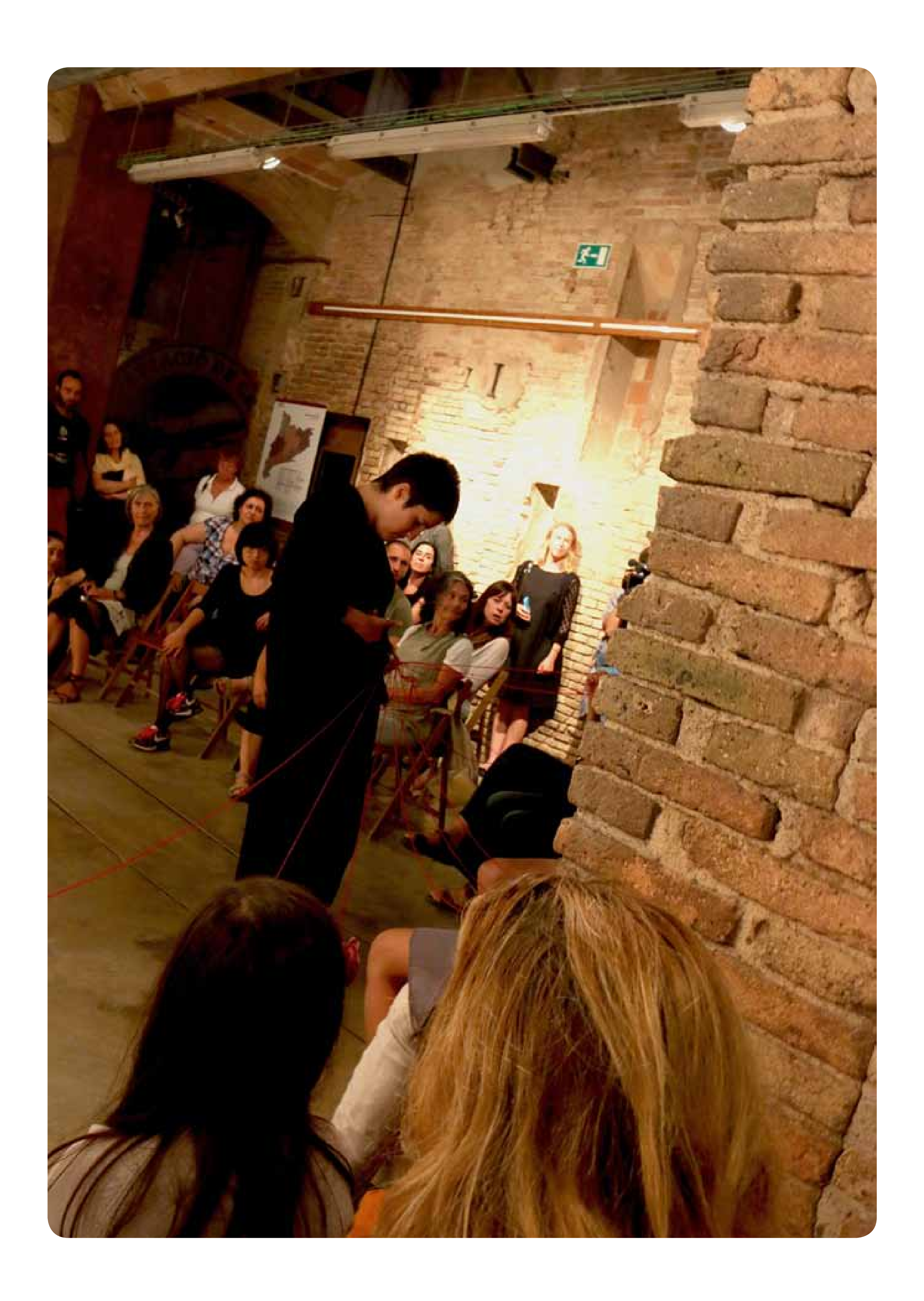

SABINA VILAGUT
ENTRANYES
ENTRAÑAS

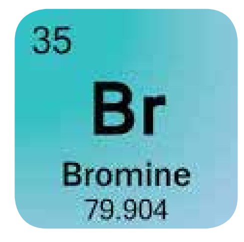
DENYS BLACKER

BROM

BROMO

El Brom és del grec broms, i significa “pudor”. El Brom és un element químic de nombre atòmic 35 del grup dels halògens de la taula periòdica dels elements. El seu símbol és Br. El color marró és associat als nazis i el color vermell als comunistes. Brom és altament soluble i la major part del brom està acumulada en els oceans en forma de bromur. Es fa servir per purificar aigua, per desinfectar, als insecticides, anticonvulsius i sedatius. L'oli vegetal bromat, (OVB) és un additiu alimentari en begudes no alcohòliques i un retardant de flama amb efectes negatius per la salut, produeix canvis en els tiroides, falta de fertilitat i danys neurològics. La porpra de Tir, també coneguda com a porpra reial o porpra imperial, és un tint utilitzat pels antics fenicis en la ciutat de Tir. El tint bromat d'anyil és produït per un caragol marí. Va ser descobert pel gos d'Hèracles, quan en menjar caragols, es va tintar la boca d'anyil. Les mans del tintorer feien tanta pudor de peix podrit, que en el Talmud s'apunta que la dona té dret a divorciar-se del marit si es fes tintorer després del casament. El problema de les mans brutes és un tema filosòfic. els Els líders polítics haurien de violar les limitacions més profundes de la moralitat per obtenir beneficis o per evitar desastres per la comunitat? El Brom reacciona violentament i explosivament amb l'alumini.

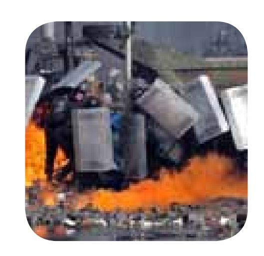
Bromo es del griego bromos, y significa “mal olor”. Bromo es un elemento químico de número atómico 35 del grupo de los halógenos de la tabla periódica de los elementos. Su símbolo es Br. El color marrón está asociado a los nazis y el color rojo a los comunistas. El Bromo es altamente soluble y la mayor parte del bromo está acumulada en los océanos en forma de bromuro. Se usa para purificar agua, para desinfectar, en las insecticidas, anticonvulsivos y sedativos. El aceite vegetal bromado, (OVB) es un aditivo alimentario en bebidas no alcohólicas y un retardante de llama con efectos negativos para la salud, produce cambios en los tiroides, falta de fertilidad y daños neurológicos. La púrpura de Tiro, también conocida como púrpura real o púrpura imperial, es un tinte utilizado por los antiguos fenicios en la ciudad de Tiro. El tinte bromado de añil es producido por un caracol marino. Fue descubierto por el perro de Héracles, cuando al comer caracoles, se tintó la boca de añil. Las manos del tintorero hacían tan mal olor de pescado podrido, que en el Talmud se apunta que la mujer tiene el derecho a divorciar-se del marido si se hace tintorero después de casarse. El problema de las manos sucias es un tema filosófico. ¿Deberían los líderes políticos violar las limitaciones más profundas de la moralidad para obtener beneficios o para evitar desastres por la comunidad? El Bromo reacciona violentamente y explosivamente con el aluminio.

MARINA BARSY JANER

ON EL LÍMIT ÉS COYUNTURAL

DONDE EL LÍMITE ES COYUNTURAL

Fer el gest de donar i rebre; d'ofrena i comanda. Mans juntes formant un nínxol.
En un forjar de matèria líquida, la rugositat del temps es fa fòssil en/d'aquestes mans. Petjades de diversitat -de individu-, totes comparteixen la línia del centre. Aquesta línia que divideix les mans pròpies es torna el punt d'unió (o de fuga?) per a un nou organisme vertebral.

Hacer el gesto de dar y recibir; de ofrenda y pedido. Manos juntas formando un nicho.
En un fraguar de materia líquida, la rugosidad del tiempo se hace fósil en/de estas manos. Huellas de diversidad -de individuo-, todas comparten la línea del centro. Esa línea que divide las manos propias se vuelve el punto de unión (¿o de fuga?) para un nuevo organismo vertebral.

CARLUS CAMPS

MAR ENDINS

MAR ADENTRO

Del Pal de pluja emergeix la Mar.
La Mar de ratlles blaves i blanques
oneja surant per l'aire de l'audiència,
captada a un interès creixent.

Pren aigua de Mar COLLONS
em repetia el meu cap, la majoria
dels teus mals fluïts seran del teu cos.
Atonits em miren. Incrèduls major part d'ells.
Caps afirmatius amb timidesa. Com pot ser?
em diuen els seus ulls que veig a uns metres de
la meva acció.

COLLONS pren Aigua de Mar.
Entre moltes altres qüestions tu vens de la Mar.
I tots els líquids del teu interior depenen de l'Aigua de Mar
que hi ha diluïda al 9% on es contenen totes les teves percepcions
emocions pensaments i altres esmes vitals.

Rega el cervell amb Aigua de Mar.
Les connexions neuronals depenen de les micro dosis de minerals
per funcionar, i enlloc millor que a l'Aigua de Mar d'on ingerir i assimilar.

Salut

Del Palo de lluvia emerge la Mar.
Mar de rayas azules y blancas
ondea flotando por el aire de la audiencia,
captada a un interés creciente.

Toma agua de Mar COJONES
me repetía mi cabeza, la mayoría
de tus malos fluidos serán de tu cuerpo.
Atónitos me miran. Incrédulos, mayor parte de ellos.
Cabezas afirmativas con timidez. ¿Cómo puede ser?
me dicen sus ojos que veo a unos metros de
mi acción.

COJONES toma Agua de Mar.
Entre otras muchas cuestiones tú vienes de la Mar.
Y todos los líquidos de tu interior dependen del Agua de Mar
que hay diluida al 9% donde se contienen todas tus percepciones
emociones pensamientos y otros alientos vitales.

Riega el cerebro con Agua de Mar.
Las conexiones neuronales dependen de las micro dosis de minerales
para funcionar, y en ninguna parte mejor que en el Agua de Mar de donde ingerir y asimilar.

Salud

Des de la horitzontal del paper
obre
la veu a l'aire canvis de pressió en totes direccions
entre els dos plans una part de l'acció

Des de la veu
obre
el cos al cos de qui escolta perspectiva
entre aquests volums una part de l'acció

entra entre entres entre cada entre
espai folgança
dilatació o contracció
potencialitat
permanència indistinta

on re habito o reconèixer o reneixo o absentar o tombo o presenciar o romanc o

com
(ésser o) al llindar de dimensió inestable
(sojornar o) en galeria de escorça oceànica
travessar amb destinació incògnita

on
respiro sota l'aigua volo per mi mateixa

com
entrepà o
entrecuix
entrebanc o
entresòl

com
(trobar)
entrelligada entre flors
enfangats cossos ajustats
còmodes pujant perduts
a prop preparats
lliscant estant
baixant rient

com
entre
l'atles i el còccix
la nit i el dia
naps i cols

com
entre
mig
tot
dit
gar
tela
creuar
maliada
guerres
dues aigües

entre tu i jo entretemps entre mans
en el tocar fortes les mans,
dolces les mans en el tocar,
sota sa pell subratllada venes del temps bategant

entre dues aigës estiro la vida per la vora d'una platja, hi ha cossos doblegant-se que es deixen caure a un lent trepidant descens cap a les ones. Les roques, allà on pescàvem, s'aixequen impulsades i sucumbeixen ben endins, al mig de tot i llavors suren com illes lentes i l'aigua és densa com l'oli blau formant volums d'animals prehistòrics que cavalquem en el silenci de la nit blava, fins la son, ben endins al mig de tot.

Llavors la terra es calma.

ENTRA ENTRE PAS I PAS EN TRAMAT ENTRE TEMPS CUIX PA EN TRAMA LIADA

Natàlia Espinet

Desde la horizontal del papel
abre
la voz al aire cambios de presión
en todas direcciones
entre los dos planos una parte de la acción

Desde la voz
abre
el cuerpo al cuerpo de quien escucha
perspectiva
entre estos volúmenes una parte de la acción

entra entre entres
entre cada entre
espacio holgura

dilatación o contracción
potencialidad
permanencia indistinta

donde re habito o
reconocer o renazco o
ausentar o tumbo o
presenciar o persisto o

como
(ser o) en el umbral de dimensión inestable
(morar o) en galería de corteza oceánica
atravesar con destino incógnita

donde
respiro debajo el agua vuelo por mí misma

como
entre pan (bocadillo) o entrepierna
entre banco (tropiezo) o entresuelo

como
(encontrar)
entrelazada entre flores
embarrados cuerpos ajustados
cómodos subiendo perdidos
cerca preparados
reptando estando
bajando riendo

como
entre
el atlas y el coxis
la noche y el día
nabos y coles (pitos y flautas)

entre tú y yo
entretiempo
entre manos

en el tocar fuertes las manos, dulces las manos en el tocar,
bajo su piel subrayada venas del tiempo latiendo

como
entre
medio
todo
dicho
gar
tela
cruzar
maliada (traviesa)
guerras
dos aguas

entre dos aguas tiro de la vida la vida por la orilla de una playa, hay cuerpos doblándose que se dejan caer en un lento trepidante descenso hacia las olas. Las rocas donde pescábamos se levantan impulsadas y sucumben muy adentro, en medio de todo y entonces flotan como islas lentas y el agua es densa como el aceite azul formando volúmenes de animales prehistóricos que cabalgamos en el silencio de la noche azul, hasta el sueño,
muy adentro en medio de todo. Entonces la tierra se calma.

EL SOPAR
LA CENA

C20